

Zápočet finančních aktiv a finančních závazků

Co je třeba vědět

- ▶ IASB vydala novelu IAS 32 upravující zápočet finančních aktiv a finančních závazků a doplnila nové požadavky do IFRS 7, týkající se zveřejňování souvisejících informací v příloze účetní závěrky.
- ▶ Cílem nových informací, které budou účetní jednotky povinny zveřejňovat v příloze, je vysvětlit důvody největších rozdílů mezi částkami vykázanými v rozvaze sestavené podle IFRS a podle US GAAP. Nejvíce se tyto rozdíly projevují u finančních institucí.
- ▶ Novelu odstraňují také nejednotnost v praktické aplikaci stávajících podmínek pro zápočet finančních aktiv a finančních závazků.
- ▶ Novela IFRS 7 bude závazná od řádného účetního období začínajícího 1. lednem 2013 a pro příslušná mezitímní období a bude se uplatňovat retrospektivně, tj. i na předchozí účetní období v účetní závěrce zveřejněná.
- ▶ Novela IAS 32 bude závazná od řádného účetního období začínajícího 1. lednem 2014 a rovněž se bude uplatňovat retrospektivně. Lze ji implementovat i dříve. Avšak účetní jednotka, která se tak rozhodne učinit, musí v příloze uvést tuto skutečnost a současně zveřejnit informace požadované novelou IFRS 7.

Širší kontext

Rada pro mezinárodní účetní standardy (International Accounting Standards Board, IASB) vydala 16. prosince 2011 tyto dvě novely:

1. **Zápočet finančních aktiv a finančních závazků (novela IAS 32 *Finanční nástroje: vykazování*)** - Cílem této novely je vysvětlit význam podmínky pro zápočet finančních aktiv a finančních závazků definované v IAS 32 („v současnosti má právně vymahatelný nárok vykázané částky započítat“) a dále objasnit, jak se kritéria pro zápočet definovaná v IAS 32 aplikují na zúčtovací systémy (používané např. clearingovými centry), které jsou založené na brutto principu a nesplňují podmínku „paralelní realizace“ finančního aktiva a finančního závazku.
2. **Informace v příloze - zápočet finančních aktiv a finančních závazků (novela IFRS 7 *Finanční nástroje: zveřejňování*)** - Informace, které budou účetní jednotky v souladu s touto novelou povinny uvádět v příloze účetní závěrky, jsou podobné novým požadavkům amerických účetních předpisů a uživatelům účetních závěrek pomohou při (a) posuzování dopadů nebo potenciálních dopadů, které mají smlouvy o započtení (netting arrangements) na finanční pozici účetní jednotky, a při (b) analyzování a porovnávání účetních závěrek sestavených v souladu s IFRS se závěrkami sestavenými podle amerických účetních předpisů.

Proč byly novely vydány?

Je to právě nejednotnost předpisů upravujících zápočet finančních aktiv a finančních závazků, která je příčinou největších jednotlivých rozdílů mezi částkami vykázanými ve výkazech finanční pozice sestavených podle IFRS a částkami podle amerických účetních předpisů. Nejvíce se tyto rozdíly projevují u finančních institucí, které mají velká portfolia finančních nástrojů a derivátů. Rozdíly vznikají proto, že pravidla pro zápočet podle IFRS jsou přísnější než v amerických účetních předpisech, což platí především pro deriváty uzavřené se stejnou protistranou na základě tzv. rámcové smlouvy o započtení (master netting agreement). Právo na započtení finančních aktiv a závazků, které taková rámcová smlouva zakládá, je právně vymahatelné obvykle pouze v případě, že nastane konkrétní událost spočívající v tom, že jedna ze smluvních stran nesplní své závazky (default), resp. nastanou jiné okolnosti, které se v rámci běžného obchodního styku nepředpokládají. Navíc často chybí úmysl vypořádat aktiva nebo závazky v čisté výši, takže nejsou splněny podmínky pro zápočet definované v IAS 32.

V lednu 2011 proto IASB a americká Rada pro standardy finančního účetnictví (Financial Accounting Standards Board, FASB) zareagovaly na volání uživatelů účetních závěrek a na doporučení Rady pro finanční stabilitu vydáním společného pracovního návrhu. Navrhovaná úprava, která by platila pro oba účetní rámce, by zásadním způsobem změnila americké požadavky týkající se zápočtu finančních aktiv a finančních závazků a přiblížila by je IFRS. Kromě toho pracovní návrh rozšiřoval informace, které by účetní jednotky byly povinny o právech na zápočet finančních aktiv a závazků a o dopadech takovýchto ujednání na svou finanční pozici zveřejňovat v příloze účetní závěrky.

Avšak v červnu 2011 IASB a FASB na základě připomínek, které obdržely ke společnému pracovnímu návrhu, rozhodly, že si každá ponechá svůj stávající model zápočtu finančních aktiv a závazků. Nicméně dohodly se, že vydají společný předpis upravující informace, které

budou účetní jednotky povinny zveřejnit v příloze účetní závěrky, aby jejich uživatelé byli schopni lépe sesouhlasit rozdíly mezi IFRS a americkými účetními předpisy.

Vzhledem k tomu, že plány na společný předpis upravující zápočet finančních aktiv a závazků padly, rozhodla se IASB ponechat v platnosti stávající kritéria, definovaná v IAS 32, a pouze novelizovat aplikační příručku k IAS 32. Cílem této novely je odstranit nekonzistentní interpretaci těchto kritérií, na kterou upozornily připomínky, jež IASB k pracovnímu návrhu obdržela.

Novela aplikační příručky k IAS 32

Význam spojení „v současnosti má právně vymahatelný nárok vykázané částky započítat“

V IAS 32 odstavec 42 (a) se říká, že „finanční aktivum a finanční závazek lze započíst (...), pokud účetní jednotka má v současnosti právně vymahatelný nárok vykázané částky započítat (...).“ Nicméně IAS 32 doposud nijak podrobněji nevysvětloval, co se myslí spojením „v současnosti má právně vymahatelný nárok vykázané částky započítat“.

Připomínky, které obě rady obdržely k původnímu společnému pracovnímu návrhu, ukázaly, že účetní jednotky sestavující účetní závěrku podle IFRS neinterpretují toto kritérium jednotně. Jde především o to, zda výše uvedenému kritériu vyhovuje i právo na zápočet, které je vymahatelné pouze v rámci běžného obchodního styku a které zanikne v případě, že jedna ze smluvních stran nesplní své závazky.

Novela proto nyní jasně stanoví, že právo na zápočet finančních aktiv a závazků *musí být právně vymahatelné* nejen v rámci běžného obchodního styku, ale i v případě, že některá ze smluvních stran, včetně vykazující účetní jednotky samotné, *nesplní své závazky nebo je proti ní zahájeno konkurzní a insolvenční řízení*. Ve Zdůvodnění závěrů (Basis for Conclusions) k novele IASB vysvětluje, že podle jejího názoru by čisté částky finančních aktiv, resp. finančních závazků vykázané ve výkazu finanční pozice měly reflektovat riziko, jemuž je daná účetní jednotka vystavena v rámci běžného obchodního styku, i riziko v případě, že některá ze smluvních stran, včetně vykazující účetní jednotky samotné, smlouvu nesplní, resp. nemůže splnit. Takové právo musí tudíž mít všechny protistrany, aby v případě, že některá z nich, včetně vykazující účetní jednotky, nesplní své závazky, mohly ostatní vymáhat právo na zápočet vůči té, která své závazky nesplnila, resp. proti ní bylo zahájeno konkurzní nebo insolvenční řízení.

Novela rovněž vysvětluje, že právo na zápočet nesmí být podmíněno nějakou

budoucí událostí. Ze Zdůvodnění závěrů vyplývá, že plynutí času ani nejistota, pokud jde o částky, které bude nutné zaplatit, nebrání podle názoru IASB účetní jednotce v tom, aby v současnosti měla právně vymahatelný nárok vykázané částky započítat. Pokud však nelze toto právo uplatnit během období, kdy budou dlužné částky splatné, pak účetní jednotka podmínky pro zápočet nespĺňuje. Tyto podmínky nebude splňovat ani právo, které zanikne nebo přestane být vymahatelné v případě, že v budoucnu dojde k nějaké události, například ke snížení úvěrového ratingu.

Naše stanovisko

Pro většinu účetních jednotek nebude novela znamenat změnu, pokud jde o objem započtených finančních aktiv a závazků. Bude však nutné prověřit postupy procesu vypořádání a zrevidovat právní dokumentaci a ujistit se, že započtení je v případech realizovaných v minulosti i nadále možné. Někdy už totiž možné nebude (například v situacích, kdy zákon o konkurzu platný ve státě, ve kterém vykazující účetní jednotka působí, má přednost před smlouvami o započtení). Jindy bude nutné sjednat nové smlouvy. Požadavek, že právo na zápočet musí mít všechny strany smlouvy, může být problémem u těch smluv, u nichž má v případě defaultu nárok na zápočet pouze jedna strana.

Zúčtovací systémy založené na brutto principu, které nespĺňují podmínku „paralelní realizace“ finančního aktiva a finančního závazku podle IAS 32

V souladu s ustanovením IAS 32, které upravuje zápočet finančních aktiv a finančních závazků, musí mít vykazující účetní jednotka úmysl vypořádat příslušné aktivum a příslušný závazek v čisté výši nebo realizovat příslušné aktivum a zároveň vypořádat příslušný závazek. IAS 32 výslovně uvádí, že fungování zúčtovacího (clearingového) centra se považuje za paralelní zúčtování a jen „v ostatních případech“ musí realizace/zúčtování skutečně proběhnout ve stejném okamžiku, aby byly podmínky pro zápočet splněny.

Původní pracovní návrh, od něhož rady nakonec upustily, nepočítal s žádnou výjimkou pro zúčtovací centra. Požadavek, že paralelní zúčtování musí proběhnout ve stejném okamžiku, by býval měl platit za všech okolností. To by znamenalo, že například účetní jednotka provádějící repo operace a reverzní repo operace se stejnou protistranou by tyto transakce, realizované ve stejné měně a ve stejný den, nemohla proti sobě započíst, pokud by fakticky nebyly zúčtovány ve stejném okamžiku.

V praxi tomu tak ale vzhledem k technickým omezením při zpracování repo operací nutně nemusí být, protože jsou zúčtovávány po dávkách během dne.

Připomínky k původnímu společnému pracovnímu návrhu upozorňovaly na nejednotnou interpretaci. Kromě toho respondenti, kteří připomínky zaslali, poukazovali na to, že požadavek na „paralelní“ zúčtování nerespektuje praktické fungování a vylučuje zúčtovací systémy, jejichž cílem je dosažení toho, co se z ekonomického hlediska považuje za čistou rizikovou pozici, aniž by se zúčtování realizovalo „ve stejném okamžiku“.

V zájmu zajištění jednotnější praktické interpretace novela nyní jasně stanoví, že netto zúčtování jsou fakticky rovnocenné, a tudíž podmínky pro zúčtování v čisté výši splňují *výhradně* ty zúčtovací systémy založené na brutto principu, které vedou k nevýznamnému úvěrovému riziku nebo riziku likvidity a které zpracovávají pohledávky a závazky v rámci jednoho zúčtovacího procesu nebo cyklu.

Novela obsahuje také příklad zúčtovacího systému založeného na brutto principu, který vyhovuje podmínkám IAS 32 pro zúčtování v čisté výši. Musí se v podstatě jednat o systém, u něhož jsou finanční aktiva a finanční závazky splňující podmínky pro započtení zadávány ke zpracování ve stejném okamžiku, tyto pokyny není možné následně odvolat a transakce, které mají být vzájemně započteny, budou zúčtovány buď obě, nebo nebude zúčtována ani jedna. V tomto druhém případě budou opakovaně zadávány ke zpracování, dokud nedojde k jejich zúčtování.

Naše stanovisko

Zápočet finančních aktiv a finančních závazků u paralelního zúčtování se týká především bank a jiných finančních institucí, které realizují velké objemy prodeje a zpětných odkupů finančních nástrojů. V současnosti se většina operací prováděných prostřednictvím zúčtovacích systémů považuje za paralelní zúčtování.

Také novým podmínkám bude vyhovovat řada clearingových systémů, nicméně některé možná nikoli. Přitom jakékoli změny týkající se zápočtů finančních aktiv a finančních závazků mohou mít dopad na koeficienty zadluženosti, na plnění kapitálových požadavků stanovených příslušnými předpisy atd.

Bude nutné prověřit postupy používané clearingovými centry a související zúčtovací systémy a posoudit, zda splňují nové podmínky.

Interpretační problémy, které se IASB rozhodla neřešit

IASB se rozhodla, že do novely IAS 32 nezahrne změny stávající aplikační příručky k tomuto standardu, jimiž by vyřešila následující problémy:

Nejmenší oceňovaná/prezentovaná jednotka

IAS 32 ani společný pracovní návrh z ledna 2011, který se nakonec obě rady rozhodly opustit, nevymezuje nejmenší oceňovanou/prezentovanou jednotku („unit of account“), na kterou by se podmínky pro zápočet finančních aktiv a finančních závazků měly uplatňovat. Během připomínkového řízení, které si IASB udělala, se ukázalo, že pokud jde o to, co se pro účely zápočtu podle IAS 32 používá jako nejmenší prezentovaná/oceňovaná jednotka, je praxe rozkolísaná.

IASB během následné diskuse po vydání pracovního návrhu konstatovala, že koncepčně správným způsobem zachycení očekávaných budoucích peněžních toků účetní jednotky ze zúčtování dvou nebo více samostatných finančních nástrojů by bylo vykazání jednotlivých peněžních toků z těchto finančních nástrojů v čisté výši. Nicméně obávala se, že pokud by novela aplikační příručky k IAS 32 jednoznačně stanovila, že zápočet se provádí na úrovni jednotlivých peněžních toků, bylo by nutné uvažovat o nějaké výjimce pro ty případy, kdy by takový postup byl provozně příliš komplikovaný. Výsledkem by bylo, že by požadavky týkající se zápočtu finančních aktiv a závazků různé účetní jednotky v praxi i tak uplatňovaly různě.

Během následné diskuse IASB konstatovala, že i když se dnes v praxi nejmenší oceňovaná/prezentovaná jednotka interpretuje nejednotně, nevede to k nesprávnému uplatňování podmínek pro zápočet finančních aktiv a závazků. Proto došla k závěru, že přínos, který by změna stávajících ustanovení IAS 32 v tomto směru měla, by nepřevážil náklady, které by sestavovatelům účetních závěrek vznikly. Rozhodla se tudíž do aplikační příručky k IAS 32 vymezení nejmenší oceňované/prezentované jednotky nedoplňovat.

Naše stanovisko

Rozhodnutí IASB neodstranit novelou IAS 32 rozkolísanou praxi, pokud jde o vymezení nejmenší oceňované/prezentované jednotky, povede k zachování statu quo. Znamená to, že zápočet bude možné nadále provádět jak na úrovni jednotlivých identifikovatelných peněžních toků (jak je dnes běžné například v energetice), tak na úrovni celého finančního aktiva nebo závazku.

Zápočet kolaterálu přijatého nebo poskytnutého v souvislosti s finančními aktivy a finančními závazky vedenými v účetnictví

Řada clearingových středisek požaduje peněžní kolaterál formou marže pokrývající výkyvy tržního kurzu derivátů obchodovaných na mimoburzovním trhu i na burze.

V současnosti mohou účetní jednotky v některých případech započíst proti tomuto kolaterálu tržní hodnotu derivátů, a to tak, že se veškeré platby z derivátů poníží o již poskytnutý kolaterál. Kolaterál tak fakticky představuje zálohu na zúčtování peněžních toků plynoucích z derivátů.

Společný, nakonec opuštěný pracovní návrh výslovně zakazoval zápočet aktiv poskytnutých jako kolaterál (resp. práva na vrácení kolaterálu) nebo povinnosti vrátit přijatý kolaterál a souvisejících finančních aktiv a závazků. Nicméně s takovýmto všeobecným zákazem zápočtu kolaterálu proti finančním aktivům a finančním závazkům vedeným v účetnictví celá řada finančních institucí nesouhlasila. Namítaly, že navrhovaný zákaz je restriktivnější než IAS 32, který položky označované jako „kolaterál“ nijak konkrétně neupravuje.

Vzhledem k tomu, že odborná veřejnost ve svých připomínkách zaslaných IASB neupozorňovala na žádné konkrétní problémy ani na nejednotnou praxi, pokud jde o zápočet kolaterálu podle stávajícího IAS 32, a všechny negativní připomínky se týkaly společného pracovního návrhu, který obě rady nakonec opustily, IASB došla k závěru, že není nutné do aplikační příručky doplnit ustanovení upravující zápočet kolaterálu.

Naše stanovisko

Tak jako doposud se kolaterál bude v některých případech, pokud budou splněny podmínky pro zápočet, započítávat proti finančním aktivům nebo závazkům vedeným v účetnictví. Bude tomu tak například, když se marže používá k vypořádání peněžních toků plynoucích z derivátových smluv.

Novela IFRS 7

Tato novela upravuje informace, které je účetní jednotka povinna zveřejnit o právech na zápočet finančních aktiv a finančních závazků a souvisejících ujednáních (například smlouvách o kolaterálech) v příloze účetní závěrky. Cílem IASB a FASB je, aby uživatelé účetních závěrek měli k dispozici informace o dopadech, jež tato práva a související ujednání mají na finanční pozici účetní jednotky tak, aby tato pozice byla srovnatelná, ať už je účetní závěrka sestavena podle IFRS, nebo podle amerických účetních předpisů. Nově požadované informace se budou zveřejňovat o veškerých finančních nástrojích vedených v účetnictví, u nichž se provádí zápočet podle IAS 32. Tyto požadavky na zveřejňování budou rovněž platit pro finanční nástroje vedené v účetnictví, které jsou upraveny právně vymahatelnou rámcovou smlouvou o započtení (master netting arrangement) nebo „obdobnou smlouvou“, bez ohledu na to, zda se u nich provádí zápočet podle IAS 32.

Výše zmíněnou „obdobnou smlouvou“ mohou být clearingové smlouvy o zúčtování derivátů, globální rámcové repo smlouvy, globální rámcové smlouvy o půjčkách cenných papírů a veškerá související práva k finančním kolaterálům. Příkladem finančních nástrojů, na které se tyto nové požadavky naopak nevztahují, jsou mimo jiné úvěry a vklady klientů u stejné finanční instituce (s výjimkou případů, kdy jsou započteny ve výkazu finanční pozice) a finanční nástroje upravené pouze dohodou o kolaterálu.

Níže uvádíme minimální kvantitativní informace, které budou účetní jednotky v souladu s novelou povinny formou tabulky (případně jinou formou, pokud bude vhodnější) zveřejnit v příloze účetní závěrky. Tyto informace se budou uvádět zvláště pro finanční aktiva a zvláště pro finanční závazky vedené v účetnictví na konci účetního období:

- (a) Brutto částka finančních aktiv a finančních závazků vedených v účetnictví;
- (b) Částky započtené v souladu s podmínkami definovanými v IAS 32 - slouží ke stanovení netto částek, které se vykazují ve výkazu finanční pozice;
- (c) Netto částky vykázané ve výkazu finanční pozice;

- (d) Částky podle právně vymahatelné rámcové smlouvy o započtení nebo jiné obdobné smlouvy, které nespádají pod bod (b) výše, mimo jiné:
- (i) Částky týkající se finančních nástrojů vedených v účetnictví, které nesplňují některé nebo žádné podmínky pro započtení definované v IAS 32;
- (ii) Částky finančního kolaterálu (včetně peněžního);
- (e) Netto částku představující rozdíl mezi částkou podle bodu (c) výše a částkami podle bodu (d).

Účetní jednotka může výše uvedené informace prezentovat souhrnně podle typu finančního nástroje. Další povolenou možností je uvádět informace požadované podle bodu (a) až (c) souhrnně podle typu finančního nástroje a informace podle bodu (c) až (e) podle protistrany. Protistrany není nutné uvádět v příloze jmenovitě, nicméně aby byla zajištěna meziroční srovnatelnost, musí být označení protistran (protistrana A, protistrana B, protistrana C) za všechny prezentované roky stejné. Jednotlivě významné zůstatky týkající se určité protistrany se uvedou samostatně, ostatní zůstatky s danou protistranou se uvedou souhrnně na jednom řádku. Možnost zveřejňovat v příloze informace podle protistran bude relevantní patrně především pro finanční instituce, které podle protistran řídí úvěrové riziko.

Součástí novely je rovněž implementační příručka, ukazující na příkladech, jakým způsobem lze požadované kvantitativní informace v příloze prezentovat.

Zveřejněné informace musí odrážet maximální čisté úvěrové riziko, jemuž je daná účetní jednotka vystavena. Proto novela požaduje, aby částky finančního kolaterálu zahrnovaly pouze kolaterál, který účetní jednotka skutečně obdržela, ať už ho vede v účetnictví, či nikoli. Dopady nadměrného zajištění některých finančních aktiv je nutné eliminovat, aby nedocházelo k tomu, že nadměrným zajištěním jednoho aktiva bude maskováno nedostatečné zajištění jiného. Pokud ale kolaterál slouží k zajištění několika smluv se stejnou protistranou, například na základě smlouvy o křížovém zajištění, je nutné tuto skutečnost při posuzování případného přezajištění vzít v úvahu.

V souladu s novelou budou účetní jednotky povinny popsat v příloze účetní závěrky rovněž práva na zápočet podle bodu (d) výše, která nesplňují podmínky pro prezentaci v čisté výši, včetně jejich charakteru. Účetní jednotka bude například muset popsat veškerá podmíněná práva na zápočet, která má. U finančních nástrojů s právem na zápočet, které není podmíněno nějakou budoucí událostí, ale nesplňuje ostatní podmínky definované v IAS 32, účetní jednotka popíše důvod (y), proč tyto podmínky nejsou splněny.

Částky zveřejňované podle bodu (d) (ii) zahrnují pouze finanční kolaterál, tedy nikoli například pozemky a budovy. U všech přijatých nebo poskytnutých finančních kolaterálů bude účetní jednotka povinná popsat podmínky uzavřené smlouvy o kolaterálu (tedy např. i veškerá související omezení).

Pokud účetní jednotka nezveřejní nově požadované kvantitativní a kvalitativní informace v jednom bodě přílohy, musí body, v nichž budou tyto informace uvedeny, opatřit křížovými odkazy. Smyslem tohoto požadavku novely je posílit transparentnost přílohy účetní závěrky a zvýšit hodnotu informací, které obsahuje.

Naše stanovisko

Shromažďování informací, které budou účetní jednotky nově povinny zveřejňovat v příloze účetní závěrky, si patrně vyžádá úpravu manažerských informačních systémů a souvisejících vnitřních kontrol, včetně zajištění vazby mezi úvěrovými a účetními systémy. Může se totiž jednat o údaje, které účetní jednotka doposud nesledovala. Příkladem mohou být podklady pro částky, které bude nově třeba zveřejňovat u rámcových smluv o započtení (včetně finančního kolaterálu). To bude náročný úkol především pro některé finanční instituce. Také prezentace informací podle protistran, což je hledisko, které může být pro uživatele účetních závěrek relevantnější než typ finančního nástroje, bude patrně obtížná.

Vzhledem k tomu, že novela IFRS 7 bude závazná již od roku 2013 a bude se uplatňovat retrospektivně, doporučujeme účetním jednotkám, především bankám, aby s posuzováním dopadů, které bude na jejich informační systémy a vnitřní kontroly mít, začaly co nejdříve.

Ernst & Young

Audit | Daně | Transakce | Poradenství

Informace o společnosti Ernst & Young

Ernst & Young patří mezi nejvýznamnější celosvětové firmy poskytující odborné poradenské služby v oblasti auditu a daňového, transakčního a podnikového poradenství. Naši odborníci, jichž po celém světě působí 152 tisíc, vyznávají stejné hodnoty a spojuje je maximální důraz na kvalitu poskytovaných služeb. Pomáháme našim zaměstnancům, klientům i širšímu společenství uplatňovat jejich potenciál.

Informace o skupině Ernst & Young pro Mezinárodní standardy účetního výkaznictví

Přechod na Mezinárodní standardy účetního výkaznictví (IFRS) je jednou z nejdůležitějších iniciativ ve světě výkaznictví. Dopad této iniciativy sahá daleko nad rámec účetnictví - ovlivňuje každé klíčové rozhodnutí a ne pouze způsob, jakým je vykazováno. Rozvíjíme globální zdroje - lidské i znalostní - na podporu našich poradenských týmů. Pracujeme tak, abyste mohli maximálně těžit z našich vědomostí o daném sektoru, hluboké znalosti podstaty problému, a díky celosvětovým zkušenostem, i z nejnovějších pohledů na danou problematiku. V tom je náš hlavní přínos

Ernst & Young,

Karlovo nám. 10
120 00 Praha 2
www.ey.com/cz

IFRS Desk

Petr Vacha

Email: Petr.vacha@cz.ey.com
Tel.: +420 225 335 380

Jiří Svoboda

Email: jiri.svoboda@cz.ey.com
Tel.: +420 225 335 334

© 2011 EYGM Limited.

Všechna práva vyhrazena.

EYG č. AU1053

V souladu s naší snahou o minimalizaci negativních dopadů na životní prostředí byl tento dokument vytištěn na papír s vysokým obsahem recyklovaného materiálu.

Tato publikace obsahuje souhrn informací, a má proto sloužit výhradně pro získání všeobecného přehledu. Cílem publikace není nahradit detailní průzkum či použít profesionálního úsudku. Společnost EYGM Limited ani členská společnost celosvětové organizace Ernst & Young nepřebírají žádnou zodpovědnost za ztrátu způsobenou subjektem v důsledku toho, že jednal nebo nejednal na základě jakéhokoliv materiálu uveřejněného v této publikaci. Při jakémkoliv konkrétní otázce je třeba se obrátit na příslušného poradce.

Název Ernst & Young zahrnuje všechny společnosti celosvětové organizace, jejíž řídicí společností je britská společnost Ernst & Young Global Limited. Každá z členských společností má vlastní právní subjektivitu. Ernst & Young Global Limited neposkytuje své služby přímo klientům. Podrobnější informace naleznete na našich webových stránkách www.ey.com.